

Te veel drama bij hoofdpersoon in nieuwe roman Rozing

Zijn debuut uit 2016 'De psychiater en het meisje' werd een onverwacht succes en mogelijk heeft psychiater Erik Rozing daarom besloten om op dezelfde weg door te gaan.

In 'Het beste voor iedereen' volgt hij borderliner Stella, die in het eerste boek een belangrijke rol speelde, na haar besluit om met behulp van medicijnen van stichting De Einder een eind aan haar

Fictie

Erik Rozing: 'Het beste voor iedereen'. Uitg. Meulenhoff, €19,99. **

leven te maken. Hij zegt zich daarbij te hebben laten inspireren door de korte documentaire 'Ik laat je gaan' van filmmaakster Kim Faber

die ook over een zelfgekozen levenswijze handelt. Maar waar Faber integer te werk ging, lijkt Rozing vooral uit geweest te zijn op zoveel mogelijk drama. Verkrachting, mishandeling, moord, zijn Stella heeft het allemaal aan den lijve ondervonden en vertelt er in haar laatste dagen uitvoerig over aan Milou, de filmmaker uit het verhaal.

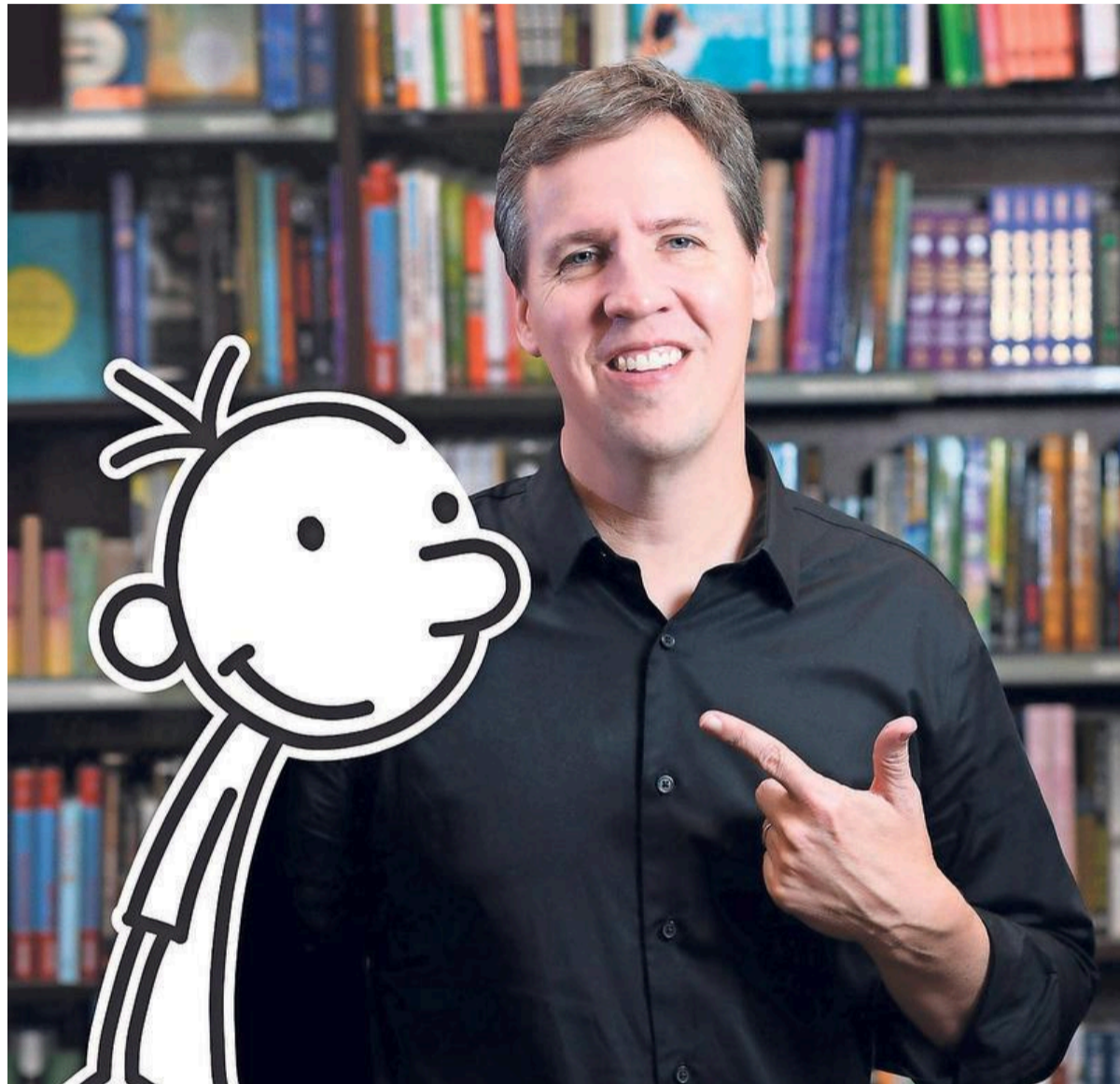
Cynisch genoeg sluit Rozing zijn

boek af met een hoofdstukje over de ondertekening van het contract met zijn uitgever na lezing van het nog niet gereedgemaakte manuscript. Tijdens het feestelijk ontkurken van de prosecco merkt zijn redacteur op dat het allemaal wel iets minder kan met het geweld. Een raad waar Rozing kennelijk niet al te goed naar geluisterd heeft.

Sonja de Jong

Regionaal **13**

Uit

Jeff Kinney: 'We willen allemaal kinderen aan het lezen krijgen'.

FOTO FILIP WOLAK

Leven van een loser blijft een hit

Jonge tieners lijken maar geen genoeg te kunnen krijgen van de razendpopulaire Leven van een Loser-reeks. Inmiddels zijn er twaalf delen van de graphic novel verschenen, is de serie in 59 talen uitgekomen en is er nu zelfs een Friese-versie verkrijgbaar: 'It libben fan in labbekak'. Menig kind vanaf zo'n negen jaar heeft het dagboek van Bram Botermans op zijn nachtkastje liggen. En dat is wereldwijd het geval. Het succes is, hoewel de huidige generatie veel afleiding kent, al jaren stabiel. Zo stabiel dat Kinney afgelopen jaar zijn baan als ontwikkelaar van online games heeft opgezegd. In juni verschijnt er weer een nieuw avontuur van de antiheld: 'Vet koel'.

Kinney: „Ik wilde altijd stripteekenaar bij een krant worden. Maar keer op keer werden mijn schetsen afgekeurd. Te kinderachtig, kreeg ik steeds te horen. Toen bedacht ik dat ik de strips voor kinderen zou maken. Dan zou het lijken dat ik expres te simpele tekeningen maak

Jeugd

Jeff Kinney: Leven van een loser - Wegwezen (deel 12). Uitg. De Fontein, €17,99.

en was het probleem opgelost”, lacht de hitschrijver. In de tussentijd had Kinney, die zich wel verder ontwikkelde op het gebied van games, waar hij ook zijn brood mee verdiende, een boekje op zijn nachtkastje liggen waar hij voor het slapengaan wat in tekende en soms iets grappigs in opschreef. „Om mezelf te blijven motiveren”, vertelt Kinney. „Ik wilde niet opgeven.”

Verzameld

Het duurde acht jaar totdat Kinney genoeg grappen en gebeurtenissen, veelal gebaseerd op zijn eigen jeugd, had verzameld om zijn eerste 'Leven van een loser' te maken. Hij combineerde zijn 'kinderachtige' strips met korte, makkelijk te zinnen en ontwikkelde een

nieuw genre voor de jeugd; de graphic novel, ook wel de stripproman genoemd. Dat deze schrijf- en tekenwijze andere schrijvers ook inspireerde, had Kinney niet durven dromen. Een bekende variant is de serie van Tom Groot - bedacht, getekend en geschreven door de Britse Liz Pichon. „Ik zie dat soort boeken niet als concurrentie”, zegt Kinney. „Pichon heeft wel een iets andere stijl. En het is logisch dat mensen voortborduren op iets wat succes blijkt op te leveren. Het genre wordt op deze manier verder ontwikkeld en dat is alleen maar goed. Uiteindelijk hebben we als auteurs allemaal hetzelfde doel: de kinderen aan het lezen krijgen.”

Colette Boegman

Fictie

Anne Eekhout: 'Nicolas en de verdwijning van de wereld'. Uitg. De Arbeiderspers, €19,99. ****

Bij Anne Eekhout (1981) zit altijd een verhaal achter het verhaal, een verhaal dat alleen tussen de kiertjes van de zinnen te zien is en maakt dat je niet weet wat werkelijk gebeurt en wat alleen maar in het hoofd van haar hoofdpersoon. In haar nieuwe roman 'Nicolas en de verdwijning van de wereld' komt de kleine Nicolas aan het woord.

Acht is hij en hij heeft een tijd achter zich waarin hij zichzelf sneed en brandde. Kwam het door zijn moeder, die toen 'dun en donker' was? Hoe dan ook, hij is onder behandeling van een psychiater geweest en inmiddels genezen verklaard. Het liefste wat hij doet is stripverhalen lezen over 'De adelaar', een held à la Superman

die de grootste rampen tot een goed einde brengt. Dan is er opeens dat bericht: er nadert een zwart gat en heel de wereld zal er door worden opgeslokt. Plunderaars nemen de macht over, overal vernielingen, nergens meer eten of drinken. Nicolas is vastberaden de wereld te gaan redden. Maar als zijn vader verdwijnt, zijn moeder apathisch voor zich uit staart en zijn pasgeboren zusje wegwijnt, wordt dat wel erg moeilijk. Eekhout weet knap de scheidslijn tussen waan en werkelijkheid diffuus te houden. Intrigerend en van begin tot eind boeiend.

Sonja de Jong

Thriller

Yrsa Sigurdardóttir: 'DNA'. Vert. Kim Liebrand. Uitg. Cargo, €17,50. ****

Spannend, origineel en moeilijk weg te leggen. Dat alles is 'DNA' van de IJslandse thrillerschrijfster Yrsa Sigurdardóttir (1963). Dit keer niet zo'n in de Scandinavische thrillers gebruikelijke chagrijnige politiemans die teveel drinkt en alles snel tot een goed einde brengt, maar een agent die tegen wil en dank met een moordonderzoek wordt belast, maar geen idee heeft hoe hij het aan moet pakken. Huldar is een weinig ambitieuze politiemans die het wel best vindt in de luwte zijn niet al te veeleisende werk te doen. Dan wordt een vrouw vermoord met behulp van een stofzuiger. Haar 7-jarige dochtertje was de enige getuige. Net in die tijd blijkt een groot deel van de politietop wat al te close met de

onderwereld te zijn. Ze worden op non-actief gesteld en vrij willekeurig wordt Huldar aangewezen om het onderzoek te leiden. Als niet lang daarna een tweede vrouw op vrijwel identieke wijze vermoord wordt, heeft Huldar geen benul meer waar hij een aanknopingspunt kan vinden. Het wordt nog lastiger als blijkt dat de psychologe die het getraumatiseerde dochtertje moet verhoren kort geleden een vervelend geëindigde onenightstand met Huldar heeft gehad. Sigurdardóttir bouwt de spanning knap op en weet levensechte karakters neer te zetten. Jammer dat de Nederlandse vertaling zo nu en dan lelijk is.

Sonja de Jong

Jeugd

David Almond: 'De kleur van de zon'. Vert. Annelies Jorna. Uitg. Querido, €17,99. ****

In een tijd waarin tieners amper los te weken zijn van hun mobiele telefoon, is het haast niet meer voor te stellen dat een jongen niets liever doet dan doelloos rondwandelen. Toch is dat precies wat Davie vindt. Wonende in het landelijke noorden van Engeland, staat Davie 's ochtends op, vult zijn rugzak en stopt er proviand in voor de dag. Ook krijgen zijn schetsboek en potloden en enkele dierenmaskers een plekje in de zak. Met zowel de maskers als het schetsboek, kan hij zich even iemand anders wanen of even over iets anders dromen. Als hij het dorp in wandelt, zegt een vriend dat hij een lijk heeft gevonden. Jimmy Killen, lid van een van de twee families in het

dorp die elkaar op leven en dood bestrijden, zou doodgestoken zijn met een mes. Davie kan zich wel voorstellen wie dat gedaan moet hebben: Zorro Craig, een van de Craigs die ruzie heeft met de Killens. Hij gaat in de heuvels op zoek naar Zorro, om hem te vragen wat er nou precies gebeurd is tussen de twee jongens. Wat volgt is een van de mooiste psychologische portretten van een tiener die rouwt om zijn overleden vader en op zoek is naar de zin van het bestaan. Dat klinkt zwaarder dan het is. Davie is een jongen waar je van gaat houden en die de lezer laat nadenken over zijn eigen keuzes en dromen.

Hanneke van den Berg